

Изказване на председателя на ЕП г-жа Мецола пред Европейския съвет
Четвъртък, 20 март 2025 г.

Благодаря, Антонио.
Добър ден на всички.

Позволете ми да посоча в началото, че последните събития в Кипър са окуражаващи. На хоризонта прозира надежда. Бих искала да Ви уверя в твърдата подкрепа на Европейския парламент за този ръководен от ООН процес на уреждане на положението, както и в готовността ни да подкрепим Кипър по всякакъв необходим начин.

Защото Европейският съюз е преди всичко проект за мир. И тъй като нашият проект е проект за мир, усилията за насърчаване и защита на мира винаги ще заемат челно място в нашия дневен ред. Европа познава ужасяващата цена на войната, както и огромната цена, плащана от поколения наред за един мир, който не успя да им осигури свобода или права.

Именно този житейски опит определя начина ни на мислене и действията ни по отношение на Украйна. Малко по малко напредваме към намиране на решение, но истината от преди три години, важи със същата сила и днес: мирът трябва да е истински, в противен случай той е само илюзия за мир. Ето защо ще продължим да настояваме за намиране на формула, създаваща възможност за истински мир, който да трае отвъд непосредственото бъдеще и при който отговорностите да са в баланс. Мир, който да гарантира свобода и достойнство. Който да гарантира свобода за Украйна, сигурност за Европа и да е възпиращ фактор за онези, които смятат, че могат със сила да превземат суверенни и независими нации.

И тук са необходими нашите действия — не от алтруизъм, а поради задължението ни да поддържаме безопасността на Европа и европейците. Тъй като ако Украйна не получава подкрепа, няма да бъде в състояние да се защитава. А една Украйна, в която Русия управлява чрез властта в Киев, би превърнала Европа и света в място с далеч по-малко безопасност, сигурност и благоденствие.

Колкото до информационната война, която се води на нашите устройства, трябва ясно да обясним защо действваме така и защо това е от толкова голямо значение.

От десетилетия насам Европейският съюз процъфтява с помощта на меката сила. В свят на надигащи се самостоятелни сили не можем да си позволим да бъдем мачкани поради липса на политическа амбиция. Казано с прости думи: Европа трябва да се позиционира като сила, която не може да бъде пренебрегвана. Това означава да бъдем в готовност. Това означава да подплатим думите си с дела — и пари. Това означава да гледаме сериозно на нашата сигурност, готовност и конкурентоспособност.

Вече сме подготвили плановете за това. Докладите на Драги, Лета и Ниенистю ни разясниха детайлите. Разполагаме с ReArmEU, пакета за опростяване „Омнибус“ и Бялата книга за бъдещето на европейската отбрана.

Това ни беше представено и на Конференцията за бъдещето на Европа, която се проведе преди три години.

Фактът, че се срещаме в този формат за трети път в рамките на два месеца и половина, е показателен. Това ни показва, че Европа се изправя и поема отговорност за собствената си сигурност. Но трябва да мислим в по-голям мащаб и да действваме по-бързо. Нито една възможност не трябва да бъде изключвана.

Европейският парламент върши своята работа. Постигнахме резултати по отношение на съвместните обществени поръчки в областта на отбраната. Миналата седмица одобрихме процедура по спешност за Програмата за европейската отбранителна промишленост, която ще ни позволи бързо да приключим преговорите. Успяхме да направим това само за две седмици.

Защото разбираме, че сигурността е в основата на всичко останало. И че сигурността не засяга само отбраната, но също така нашата икономика, енергетика, селско стопанство. Тя има отношение и към защитата на нашите граници и хора, както и към гарантирането на справедливостта и ефективността на нашите системи, които да не бъдат уязвими за злоупотреби.

Новото предложение относно връщането е последният, жизненоважен елемент от един пъзел, който се нуждае от решение. Европейският парламент е готов. Знаем, че в това отношение са необходими корекции, за да се запълнят пропуските и да се спре експлоатацията. И тази отговорност тежи на нашите рамене.

Искам да кажа, че без да има чувство за сигурност, никой не може да се усеща в безопасност, нито една икономика не може да процъфтява, нито един бизнес не може да се разраства и влиянието на Европа в света ще намалее. Същевременно разбираме, че без силна и конкурентоспособна икономика няма да разполагаме с ресурсите, от които се нуждаем, за да инвестираме в нашата сигурност. Няма да имаме икономическата тежест, за да издържим на натиска. Сигурността и икономиката вървят ръка за ръка.

Когато става въпрос за укрепване на нашата икономика, знаем какво е необходимо. Живеем във времена на технологична революция, чийто потенциал да променя нещата е толкова голям, колкото този на индустриалната революция, а може би дори и повече. Стартираме от доста солидна позиция, за да се възползваме от тази технологична революция: разполагаме с капитал и таланти. Все пак ме тревожи въпросът защо тези активи не се инвестират в Европа.

Отговорът на този въпрос е очевиден. Трябва да завършим нашия Съюз на спестяванията и инвестициите. Вчерашното предложение на Комисията е добро. Но то представлява само стъпка. Това, от което наистина се нуждаем, са гигантски скокове. Не искам да подценявам съществуващата политическа чувствителност, но не можем да чакаме още 10 години, за да сработят нашите системи. Парламентът ще продължи да играе своята роля. Тук е мястото да посоча конкретно текущата ни работа за хармонизиране на законодателството в областта на несъстоятелността. Докладчикът на Парламента приключва работата по доклада си в нашата комисия по правни въпроси. Поставили сме си за цел да бъдем в състояние да водим преговори със Съвета преди лятото. И двамата съзаконодатели трябва да се възползват от тази динамика.

Това предполага неотложна необходимост от опростяване на нашите процедури. Считаю, че когато е възможно нещата да бъдат по-лесни и опростени, трябва да го

направим. Когато е необходимо да се поправим и да се адаптираме към новите реалности, следва да го направим. И работейки в тази насока, трябва да устоим на изкушението да се опитваме да коригираме проблема в една област, като създадем повече бюрокрация в друга област.

Стане ли въпрос за пакета за опростяване „Омнибус“, не са възможни половинчати мерки. По отношение на предложението за „спиране на часовника“ Парламентът е готов да приеме спешна процедура за одобряването му в срок от две седмици. По измененията на Директивата за отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта и Директивата относно дължимата грижа на дружествата във връзка с устойчивостта се назначават докладчици и работата ще започне през април. Работата по измененията на механизма за корекция на въглеродните емисии на границите и InvestEU също ще започне следващия месец. Защото Парламентът разбира, че е необходимо нашето равнище на амбиция да съответства на очакванията на хората. А за това се изисква усещане за неотложност. Изисква се яснота — не само по отношение на нашите цели, но и по отношение на начина, по който да ги постигнем и как да съумеем да се движим в една посока.

Същото се отнася и за публичните разходи. Предстоящите преговори по дългосрочния бюджет на Европейския съюз ще ни дадат златна възможност да приведем портфейла си в съответствие със стратегическите си приоритети. В това отношение запазването на статуквото не е решение.

Истината е, че съдържателните реформи, необходими, за да направим бюджета ни по-опростен, по-гъвкав и ориентиран в по-голяма степен към постигането на резултати, трябва да успеят с подкрепата на Парламента. Вече започнахме нашата работа, като докладът по собствена инициатива ще бъде представен през май. Приемаме нашата роля сериозно и отново и отново доказваме, че сме отговорни участници. Но за тази цел нашите членове на ЕП трябва да участват пълноценно на всеки етап от процеса.

На последно място във връзка с МФР, искам също така да подчертая, че това, което има значение, е не непременно колко пари хвърляме за решаването на даден проблем, а по-скоро какво реално ще направим с тези пари. Една силна икономика започва с интелигентни разходи. Следващата МФР трябва да отразява това, което е от най-голямо значение за хората.

Най-доброто ни предстои. Това обаче ще зависи от нас — от нашата политическа воля, от смелостта ни да действваме, от способността ни да останем единни и от способността ни да запазим стратегическата си насоченост. Няма съмнение, че пътят, който ни предстои да изминем, няма да бъде лесен. Но Европа е готова.